

[Udenrigsministeren.]

misme? Det er en realitetsbetragtning overfor den situation, vi står i, men jeg vil også have lov at tilføje, at vi vistnok skal passe på, at vi ikke kører så hårdt op med vor pessimisme, at vi efterhånden tager modet fra alle. Det må være vor opgave at forsøge på at understrege nødvendigheden af at holde fast ved de spinkle håb om et positivt resultat af forhandlingerne mellem stormagterne, og det er dette, jeg gerne har villet bestræbe mig for.

Indokina skal jeg ikke sige mange ord om. Dette spørgsmål blev diskuteret forleden dag. Det ærede medlem ved, at der er en væsensforskel på det, det ærede medlem accepterede i sin tid i NATO, og på det, som jeg accepterede forleden, men derfra og så til at ende i den betragtning, at jeg ikke vil tage mit ansvar, er der et væsentligt spring. Nej, jeg har taget mit ansvar for den bemærkning, som sidste gang kom i NATO-resolutionen, og det vil jeg gerne have til at stå, således som det også blev sagt forleden dag i den lille meningsudveksling mellem det ærede medlem hr. Aksel Larsen og mig.

Jeg har ikke noget imod at føje til, at jeg er enig i den betragtning, som fra forskellig side er fremført, at meget velsagtens ville have set anderledes ud, hvis flere lande havde fulgt den linie, som den engelske labourregering fulgte efter krigen i 1945, bl. a. i forholdet til Indien. Om det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft er det, ved jeg ikke. Men det, det drejer sig om for øjeblikket, er vel forøvrigt ikke at grave fortiden op til almindelig ærgrelse for alle; hvad det drejer sig om nu, er at få understreget det, som NATO-resolutionen understreger: håbet om, at der kommer et resultat ud af forhandlingerne i Genève.

Det ærede medlem regnede med, at regeringen ville give en redegørelse om nordflankens stilling. Det går jeg ud fra som en selvfølge, når forholdene gør det rimeligt og rigtigt.

Det ærede medlem sagde, at jeg ikke var

kommet ind på EDC, og talte om, hvad vi kunne vedtage i dette ting. Denne deklARATION er, hvad det ærede medlem ved fra sin egen ministertid, givet med tilslutning fra tre partier. Jeg er fuldstændig enig i den betragtning, at vi har givet tilslutning til EDC-protokollen, og at denne protokol bør ratificeres på det tidspunkt, da de faktiske forhold gør det fornødent; det ligger klart, og jeg har ikke noget imod at understrege det ved denne lejlighed. Vi er inde i en situation, som er uklar, og jeg kan ikke gøre den mindre uklar; jeg må nøjes med vage udtalelser om denne situation, fordi den er vag og ubestemt, det ved det ærede medlem lige så vel som jeg. Men det ærede medlem ved også, at han fik tilslutning til protokollens underskrivelse fra de tre partier, der stadig står som garanter for den udenrigs- og forsvarspolitik, som indtil nu er blevet ført, og det er klart, at hvis der ud af den udvikling, som er i gang, opstår nødvendigheden af at realisere, hvad vi har forpligtet os til ved vor underskrift, må dette tages op til forhandling i det høje ting på et tidspunkt, der er egnet dertil.

Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg har ikke i min redegørelse kunnet finde plads til en omtale af Danmarks forhold til kul- og stålfællesskabet. Det ærede medlem ved, fordi han er forhenværende udenrigsminister, at vi interesserer os derfor, at vi foreløbig har føling med, hvad der sker dernede, at vi ikke har nogen direkte forbindelse i samme kontante form, som visse andre lande har det, men at vi har sat en speciel mand ind på at følge det — jeg tror endda, det er sket i den sidste del af den periode, det ærede medlem var udenrigsminister — og det arbejde føres naturligvis videre.

Det ærede medlem fremsatte nogle bemærkninger om Bests mulige ansættelse i en eller anden officiel stilling i Tyskland. Det ærede medlems bedømmelse heraf deler jeg fuldstændig. Det kan ikke undre nogen, at vi har forsøgt at få at vide, hvad der